

ร่างพ.ร.บ.บัตรเครดิต : ป้องปรามการทุจริตลดความสูญเสียในระบบเศรษฐกิจ

ที่มา : บริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จำกัด

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต ตามที่กระทรวงการคลังเสนอเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2543 และได้ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา ซึ่งนับเป็นขั้นต้นขั้นแรกของความพยายามอันยาวนานถึง 7 ปี ของกรมธุรกิจบัตรเครดิต ธนาคารแห่งประเทศไทย ในขั้นที่จะผลักดันให้ธุรกิจบัตรเครดิต มีกฎหมายเฉพาะสำหรับบังคับใช้

สาเหตุที่ผู้ประกอบการบัตรเครดิตตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายเฉพาะดังกล่าว นั้น สืบเนื่องจากธุรกิจบัตรเครดิต ประสบปัญหาการทุจริตติดต่อกันมาเป็นเวลานาน แม้ว่าจะมีมาตรการลดปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นเป็นระยะ โดยเพิ่มระบบความปลอดภัยของบัตร นับจากการเพิ่มแถบแม่เหล็ก (magnetic stripe) ภาพสามมิติ (hologram) และในบางครั้งจะมีการฝังแผ่นชิปไมโครอิเล็กทรอนิกส์ (chip) มาใช้เพื่อป้องกันการปลอมแปลง อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวสามารถป้องกันการทุจริตได้ระดับหนึ่งเท่านั้น อาชญากรรมทางเศรษฐกิจยังแสวงหาช่องทางในการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับบัตรเครดิตได้เสมอ ขณะที่การดำเนินคดีกับผู้ทุจริตนั้นเต็มไปด้วยอุปสรรคหน้าปัดการ เนื่องจากไม่มีกฎหมายเฉพาะ จึงต้องอาศัยกฎหมายอาญาให้เทียบเคียงในการลงโทษคดีทุจริตบัตรเครดิตในปัจจุบัน ซึ่งมีช่องโหว่บางประเด็น ไม่สามารถเอาผิดกับผู้กระทำผิดได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายบัตรเครดิตโดยเฉพาะมารองรับปัญหาที่เกิดขึ้น

ต้นปี 2543 สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ประกาศให้ธุรกิจบัตรเครดิตเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา โดยวัตถุประสงค์หลักก็คือคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นฝ่ายจัดทำสัญญาให้บริการในลักษณะที่เป็นสัญญาฝ่ายเดียว ร่างพระราชบัญญัติบัตรเครดิตประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก คือ ความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตและบทลงโทษ และการคุ้มครองผู้บริโภค

ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนบัตรเครดิตในระบบสถาบันการเงินรวมประมาณ 1.6 ล้านบัตร มีปริมาณการใช้จ่ายของคนไทยที่ใช้บัตรทั้งในและต่างประเทศรวมกว่า 9 หมื่นล้านบาทต่อปี และมีผู้ถือบัตรเครดิตชาวต่างประเทศมาใช้จ่ายในประเทศไทยประมาณ 6 หมื่นล้านบาทต่อปี ซึ่งรวมการใช้บัตรจำนวนมหาศาลหนึ่ง เป็นสิ่งล่อใจให้แก๊งฉ้อโกงต่างๆ พยายามหาวิธีการแหวกตัว

เข้าสู่ระบบบัตรเครดิต เพื่อหาประโยชน์ส่วนตน

อัตราความสูญเสียที่เกิดกับอาชญากรรมเศรษฐกิจประเภทนี้ หากนับรวมเป็นเงินมีมูลค่าสูงกว่าร้อยละสาม ซึ่งแม้ว่าจะค่อนข้างต่ำเพียงประมาณร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับปริมาณการใช้จ่ายบัตรเครดิต แต่เมื่อกำหนดถึงแนวโน้มในอนาคตที่ใช้บัตรเครดิตจะขยายไปตาม E-Commerce รวมถึงการมีผู้ใช้บริการบัตรเครดิตที่ไม่ใช่สถาบันการเงินเพิ่มขึ้นแล้ว จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไว้รองรับการขยายบทบาทของบัตรเครดิตในระบบเศรษฐกิจต่อไป

ปัญหาที่เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุดนับให้ร่างพ.ร.บ.บัตรเครดิต ได้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐบาล และรัฐสภา มาเป็นเวลานาน แต่เพิ่มจะประสบความสำเร็จในศาลแรกเมื่อรัฐบาลรับหลักการ และส่งเรื่องต่อให้กฤษฎีกาพิจารณาด้วยค่า ซึ่งเป็นช่วงปลายรัฐบาลชุดนี้พอดี จึงมีแนวโน้มว่าร่างกฎหมายนี้จะมีผลบังคับใช้ได้จริงจะต้องใช้เวลาต่อไปอีกไม่น้อย ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จึงได้รวบรวมประเด็นปัญหาที่เกิดจากการขาดกฎหมายดูแลธุรกิจบัตรเครดิต ที่ยังเกิดขึ้นในอดีต ต่อเนื่องถึงปัจจุบัน และที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องเร่งพิจารณา ร่างพ.ร.บ.บัตรเครดิตให้มีผลบังคับใช้โดยเร็ว

ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากปัญหาทุจริตบัตรเครดิต

ความเสียหายที่เกิดจากการทุจริตบัตรเครดิต ถือว่าเป็นอาชญากรรมทางเศรษฐกิจประเภทหนึ่ง แต่เนื่องจากไทยยังไม่มีกฎหมายบัตรเครดิตที่จะใช้ลงโทษผู้กระทำผิดเกี่ยวกับการทุจริตบัตรเครดิตโดยตรง จึงจำเป็นต้องอาศัยกฎหมายข้างเคียงมาบังคับใช้ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกง ลักทรัพย์ ปลอม และใช้เอกสารสิทธิปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนี้

ประเภทการทุจริต

- ความผิด**
- ขโมยบัตรเครดิตของผู้อื่นไปใช้
  - หลักทรัพย์/ฉ้อโกง/ปลอม และใช้เอกสารสิทธิปลอม
  - ใช้บัตรเครดิตปลอม
  - ฉ้อโกง/ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม
  - รีดน้ำเงิน/ใช้ความรุนแรง/ข่มขู่
  - ฉ้อโกง/ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม
  - รีดน้ำเงิน/ข่มขู่/ปลุกปั่นมากกว่าหนึ่งรายการ
  - ฉ้อโกง/ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม
  - ปลอมแปลงเอกสารสมัครเป็นผู้ถือบัตร
  - ฉ้อโกง/ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม
  - หลกทรัพย์ : ลักขโมยของ/ความผิด และโทษทางอาญา จะต้องเป็นความผิดที่ได้ลงมือกระทำและก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแล้ว โดยบทลงโทษ

สำหรับการกระทำความผิดสูงสุดคือ จำคุก 20 ปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท

ความเสียหายจากการทุจริตบัตรเครดิตในประเทศไทย

ปี 2539	2540	2541	ม.ค.-ก.ย. 2542
150.1	215.0	145.2	101.7

มูลค่า (ล้านบาท)

รวบรวมโดย : ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย จากตัวเลขความเสียหายดังกล่าว และลักษณะความผิดที่ใช้ประมวลกฎหมายอาญาเทียบเคียงข้างต้น ยังมีช่องโหว่ของกฎหมายที่ไม่สามารถครอบคลุมถึงการทุจริตบางลักษณะ ก่อให้เกิดปัญหาและเป็นอุปสรรคในการปราบปรามดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด ดังแยกออกเป็น 4 ประเด็นต่อไปนี้

1. การมีบัตรเครดิตปลอมในครอบครองไม่เป็นความผิด

จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีการใช้บัตรปลอมและทำให้เกิดความเสียหายขึ้นแล้ว ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถทำหน้าที่การป้องกันอาชญากรรมทางเศรษฐกิจไม่ให้เกิดขึ้นได้ แม้ว่าที่ผ่านมามีกรณีนี้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและยึดบัตรเครดิตปลอม รวมทั้งอุปกรณ์ในการทำปลอมได้ แต่ก็ไม่สามารถตั้งข้อหา ถ้ายังไม่มีกรรมการผู้รับใช้ และยังไม่เกิดความเสียหาย หรือต้องใช้เวลาที่จะขยายผลการสืบสวนจนกระทั่งพิสูจน์ได้ว่ามีการนำบัตรไปใช้ ซึ่งมีก็จะเกี่ยวลบล้างเจ้าหน้าที่ตำรวจจะกักขังหน่วยเหมียวไว้ได้ จึงจำเป็นต้องปล่อยผู้ต้องหา เป็นผลให้ไม่สามารถลงโทษเอาผิดได้ ผิดกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ฮองกง สิงคโปร์ ที่เพียงครอบครองบัตรปลอม ก็ถือว่ามีความผิดสามารถลงโทษได้แล้ว

ร่างกฎหมายใหม่มีการแก้ไขปัญหานี้ไว้แล้ว โดยกำหนดเป็นความผิดชัดเจนให้มีโทษปรับตั้งแต่ 1 แสน - 1 ล้านบาท และจำคุกสูงสุด 10 ปี สำหรับพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อแปลงบัตร ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

2. การขายข้อมูลบัตรเครดิตเพื่อนำไปทำบัตรปลอมถือว่าเป็นความผิด

การทุจริตบัตรเครดิตเกี่ยวกับการทำบัตรปลอม ส่วนใหญ่จะนำข้อมูลของบัตรเครดิตจริงไปทำปลอม แม้มีฉ้อฉลชิงติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของร้านค้าที่รับบัตรเครดิตในการซื้อข้อมูลดังกล่าว ซึ่งแม้ว่าธนาคารจะสามารถตรวจสอบได้ว่าร้านใดเป็นร้านค้าข้อมูลบัตร แต่ไม่สามารถดำเนินคดีได้ เนื่องจากไม่มีหลักฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาทำประโยชน์ที่ไม่สามารถดำเนินคดีได้ เนื่องจากหลักฐานที่พบเป็นรายชื่อที่ยังไม่ได้ไปทำปลอม จึงยังไม่เกิดความเสียหาย ร่างกฎหมายใหม่ กำหนดให้การให้ข้อมูล

บัตรเครดิตของผู้อื่น โดยรู้หรือควรรู้ได้ว่าถูกนำไปใช้ในกรณีกฎหมาย ต้องโทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษสูงกว่าที่บัญญัติไว้สองเท่า

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดความผิดสำหรับผู้ให้นำข้อมูลบัตรเครดิตของผู้อื่นไปใช้ไว้ด้วยว่ามีโทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3. ผู้ถือบัตรเครดิตมีเจตนาทุจริตในการใช้บัตรเครดิต

ในกรณีนี้ผู้ทุจริตจะสมัครเป็นสมาชิกผู้ถือบัตรเครดิตกับธนาคารแห่งประเทศไทย จากนั้นนำบัตรไปซื้อสินค้าแล้วเปลี่ยนเป็นเงินในภายหลัง เมื่อใช้บัตรจนหมดวงเงิน ก็จะใช้บัตรไปโอนกับร้านขายในวงเงินร้านค้า (floor limit) ประมาณ 2,000-3,000 บาทรายการ ใช้หลายครั้งต่อวัน โดยที่ธนาคารไม่ทราบยอดวงเงินได้ เมื่อธนาคารเรียกเงินจากการใช้บัตรก็จะไม่จ่าย โดยยินยอมให้ธนาคารฟ้องเป็นคดีแพ่งซึ่งกรณีนี้กฎหมายอาญาไม่สามารถเอาผิดได้ เพราะถือว่าเป็นการผิดสัญญา ในร่างกฎหมายใหม่ ไม่มีการกำหนดความผิดลักษณะนี้ไว้ด้วย เนื่องจากผู้ทรงคุณวุฒิสาขาอื่นที่ร่วมร่างกฎหมาย มีความเห็นแตกต่างออกไปว่า ถือเป็นเรื่องผิดสัญญาสามารถฟ้องร้องเป็นคดีแพ่ง จึงไม่ควรจะลงโทษในร่างกฎหมายบัตรเครดิต ซึ่งถือเป็นกฎหมายอาญา

4. อุปกรณ์เกี่ยวกับบัตรทำบัตรสามารถขายได้โดยไม่มีการควบคุม

ถ้าเครื่องทำบัตรบัตรเครดิตในแบบแม่เหล็ก เครื่องสำเนาข้อมูลในแบบแม่เหล็กบัตรพลาสติกมีแถบแม่เหล็ก อุปกรณ์เหล่านี้สามารถหาซื้อได้ทั่วประเทศ หรือนำเข้าจากต่างประเทศได้โดยไม่ติดกฎหมาย ร่างกฎหมายใหม่ กำหนดว่าผู้ที่ครอบครองบัตรปลอม ทำปลอม หรือดัดแปลง รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการมีเครื่องมือ วัสดุในการปลอมแปลงบัตร แม้จะยังไม่มีการนำบัตรไปใช้และก่อให้เกิดความเสียหาย ก็ให้ถือว่ามีความผิด มีโทษสูงสุดปรับไม่เกิน 1 ล้านบาท หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

กล่าวโดยสรุป ลักษณะการทุจริตบัตรเครดิตที่ใช้ประมวลกฎหมายอาญาเทียบเคียงในปัจจุบัน ยังไม่สามารถครอบคลุมถึงโทษผู้กระทำผิดผิดในการทุจริตบัตรเครดิตได้อย่างสมบูรณ์ ดังที่ได้กล่าวพอสังเขป โดยเฉพาะความผิดในขั้นเตรียมการ เช่น การมีบัตรปลอมในครอบครอง การขายข้อมูลบัตรเครดิต และการมีอุปกรณ์ในการทำบัตรเครดิตปลอม ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายบัตรเครดิตมาใช้บังคับโดยชัดแจ้ง เพื่อให้มีกฎหมาย

ที่ปราบปรามผู้กระทำผิดความผิดได้ทั้งก่อนและหลังเกิดความเสียหาย รวมถึงมีบทลงโทษที่ทำให้ผู้ผิดจะกระทำความผิดบางตัวซึ่งจะมีการช่วยลดความเสียหายทั้งในรูปตัวเงินและชื่อเสียงประเทศชาติด้วย

สาระสำคัญในร่าง พ.ร.บ.บัตรเครดิต

ร่างพระราชบัญญัติบัตรเครดิตฉบับที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการ แต่อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงสาระและถ้อยคำ โดยร่างแรกดังกล่าวมีสาระสำคัญโดยสังเขปต่อไปนี้

1. การกำกับดูแล
  - ให้รัฐมนตรีคลังเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย
  - รัฐมนตรีคลังแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต และออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบธุรกิจ
  - การประกอบธุรกิจบัตรเครดิต และการยกเลิกธุรกิจ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีคลัง โดยมีกำหนดแล้ว และคุณสมบัติอื่นตามที่กำหนด
  - รัฐมนตรีคลังกำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าปรับ และค่าธรรมเนียม ให้ผู้ประกอบการปฏิบัติ
  - คณะกรรมการควบคุมการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต มีหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้ถือบัตร และส่งให้ผู้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิตจัดทำรายงานข้อมูลฐานะธุรกิจ โดยมีอำนาจ ยึด/อายัดทรัพย์สิน เอกสาร หลักฐาน การจัดการทุจริตบัตรเครดิต
2. การกำหนดบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
  - ผู้ถือบัตร :
    1. ให้ข้อมูลและหลักฐานที่เป็นจริง ถ้าให้ข้อมูลเท็จเพื่อให้ออกบัตร โทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
    2. ใช้บัตรปลอมหรือบัตรผู้อื่นโดยที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
    3. บัตรหาย ต้องแจ้ง และรับผิดชอบการที่เกิดขึ้นก่อนแจ้ง (ประเด็นนี้ คณะรัฐมนตรีหวังว่าให้พิจารณาเพิ่มเติมว่าควรจะกำหนดวงเงินด้วยหรือไม่)
    4. ผู้ใช้ข้อมูลบัตรเครดิตของผู้อื่น หรือแจ้งข้อมูลคนอื่น โดยรู้หรือควรรู้ได้ว่าข้อมูลนั้นจะถูกนำไปใช้ในกรณีกฎหมาย โทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
  - ผู้รับบัตร :
    1. ตรวจ สอบความถูกต้องของบัตรและลายมือชื่อ ไม่เช่นนั้นผู้ถือบัตรปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เว้นแต่ผู้ถือบัตรจะพิสูจน์ได้ว่าผู้ถือบัตรใช้หรือรู้เห็นเป็นใจ
    2. ถ้าผู้รับบัตรยอมรับบัตร โดยรู้หรือควรรู้ว่าเป็นบัตรปลอม ผู้ถือบัตรและผู้ถือบัตรปฏิเสธความรับผิดชอบได้
3. ห้ามคิดค่าธรรมเนียมการรับบัตร โทษปรับไม่เกิน 1 แสนบาท
  - ผู้ถือบัตร :
    1. ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีคลัง ผ่าฉ้อฉล มีโทษ จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 5 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
    2. ต้องดำรงทุนตามที่กำหนด ผ่าฉ้อฉล มีโทษปรับไม่เกินวันละ 1 แสนบาท ตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือเงื่อนไข
    3. แจ้งวงเงินอนุมัติ จัดส่งใบแจ้งหนี้ และชำระค่าสินค้าแก่ผู้รับบัตร ผ่าฉ้อฉล มีโทษตามข้อ 2
    4. เลิกกิจการให้ขออนุญาตจากรัฐมนตรีคลัง ผ่าฉ้อฉล มีโทษตามข้อ 2
    5. ถ้าประกอบธุรกิจไม่เป็นธรรมต่อผู้ถือบัตร ผู้รับบัตร หรือมีเหตุการดำเนินการที่อาจสร้างความเสียหายร้ายแรงต่อประชาชน เมื่อรัฐมนตรีสั่งเลิกกิจการ ต้องเลิกทันที และคืนใบอนุญาตภายใน 15 วัน ซึ่งรัฐมนตรีมีอำนาจให้ระงับกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน หรือชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนด ผ่าฉ้อฉล มีโทษตามข้อ 2
    6. เก็บดอกเบี้ยค้างชำระ ดอกเบี้ยผิดนัด และค่าปรับล่าช้าได้ แต่รวมกันไม่เกินที่รัฐมนตรีกำหนด และห้ามเก็บค่าจ่ายหนี้ล่าช้าอีก เว้นแต่ค่าทางหนี้ และห้ามเอาค่าปรับไปรวมกับหนี้ค้างชำระเพื่อคิดค่าปรับอีก ห้ามโอนหนี้จากบัตรเครดิตไปยังบัญชีเงินฝาก เว้นแต่ผู้ถือบัตรจะยินยอม ผ่าฉ้อฉล มีโทษ ปรับตั้งแต่ 2-6 แสนบาท
  - 3. บทลงโทษกรณีการปลอมแปลงบัตร
    1. ออกบัตรปลอม ซึ่งอาจจะหมายถึงผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจบัตรเครดิต โทษปรับตั้งแต่ 5 แสน - 1 ล้านบาท แต่ถ้ามีลักษณะเป็นการสมคบกันกระทำความผิดกับผู้อื่น โทษสูงกว่าที่บัญญัติไว้สองเท่า
    2. ปลอมหรือดัดแปลงส่วนหนึ่งส่วนใดในบัตรเครดิตที่แท้จริง โทษ จำคุกตั้งแต่ 3-15 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1 แสน - 1 ล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ถ้าสมคบกับผู้อื่น โทษ 2 เท่า)
    3. ผู้นำเข้า ส่งเข้า หรือสั่งเข้าบัตรเครดิตปลอม โทษ จำคุกตั้งแต่ 3-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
    4. ผู้สั่งเข้า ส่งเข้า นำเข้า หรือครอบครองเครื่องมือ วัสดุ เพื่อปลอมบัตรเครดิตโดยไม่มีเหตุผลสมควร จำคุกตั้งแต่ 3-10 ปี และปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
    5. ผู้มีบัตรเครดิตปลอมไว้ในครอบครอง โดยไม่มีเหตุผลสมควร โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 3 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และหากนำบัตรนั้นไปใช้ โทษจำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 1-8 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ